

Dr. 7259.

שטוֹפָל

והנערים הרעים

היינרייך שטייט 1887

לבחור שהנכם רואים בתמונה
קוראים כולם שטופל הטיפש, כי הוא, כמו
גם אנשים רבים אחרים, אינו נבען במיוחד.

טיפשות היא אמנים תכונה מצערת, אבל קל
יותר לסבול אותה מאשר התכוונות של אלה
שמנצלים את תבונתם למעשים רעים.

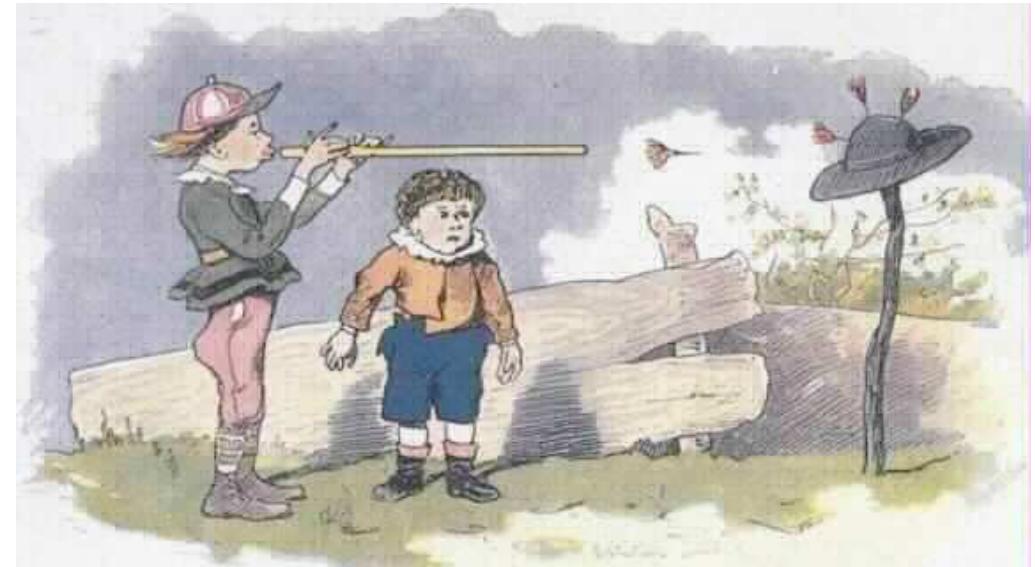
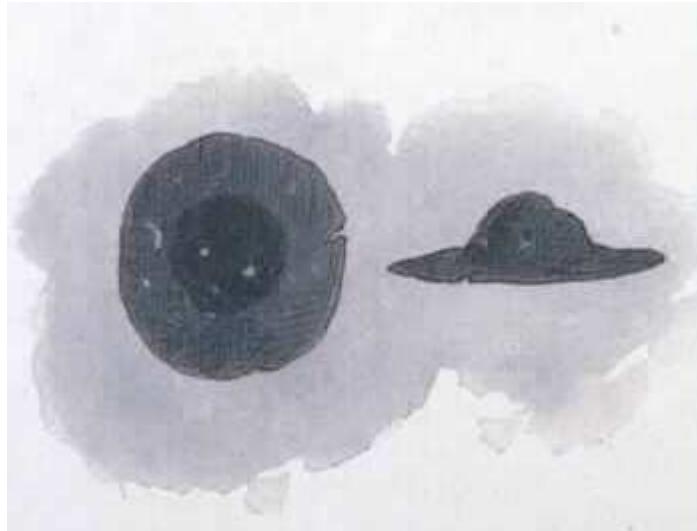
לומדים רק מהנס, שנוטן להם, לצערנו,
רעיוןנות גרוועים.

איך הכל התخيل ו איך הכל התפתח תוכלו
לראות במילאים ובתמונהות שבספר זהה.
אם הבטתם בתמונות ו קראתם את הספר,
קחו דוגמה ולמדו מכך.

השלושה שבתמונה הם אולי נבונים, אבל
מלאי רוע. הנס שבמצע, חצוף וחסר כל
מעצורים, חושב רק איך לגורם לאחרים
לסבול.

ושנאים אחרים, מאקס ו פאול עצלים מאד
בבית הספר, לא רוצים לשם מלימודים
אלא

כמו שכל אחד יודע כובע יכול לשמש כדי
לברך אנשים או לשמור על ראשו של אדם
בפני שמש וגשם. אבל ממשחק ילדים? זה
דבר חדש.
ועכשיו נראה מה יגידו על כר ההורים של
שטוּפֶל.

הנה הנס השיג צינור נשיפת חצים ובעזרתו
מנסה לפגוע בציורים שונים אך הדבר לא
כל כר מצליח וזה גורם לו מצב רוח.
אבל הכובע החדש של שטוּפֶל מהוות מטרה
נחדרת, ובקרוב הכובע נראה כמו כבירה.

הנס יודע גם לנצל את מעשיו לטעולתו ולשמחה רבה של שטוףל הננה באה הזדמנות.

הננה בא אייר לשוק כדי לקנות דג מלוח, גדול ועסיסי. הוא בוחר אחד מיוחד יפה והולך אליו הביתה בשקט.

אבל הנס מצפה לו ומסתתר אחרי גדר גינה.

עם חץ מצינור נשיפה שלו פוגע לאיכר ביד. זה מופתע ווזב את הדג כי הוא משוכנע שזו הchia שנושכת לו ביד.

הנס מצליח לסחוב את הדג ובורה רחוך. שטוףל שראה זאת צוחק וחושב "לי לא יקרה כלום" אך האיכר מרוגז תופס את ידו, ומה שקרה הלאה אפשר לראות בתמונה.

ילדים, אחרי בית הספר רצוי מיד בביתה, אל תישארו ברחובות כי עלולים לknorth لكم דברים רעים.

הנס, מאקס ופאול, תמיד עצלים בבית הספר מסתובבים דוחק א ברחובות ומחפשים איך לעשות עלולים.

נא לצלצל חזק

הנה על הבית מעל כפתורי פעמוניים כתוב:
"נא לצלצל חזק!" וזהו הזמן להצלול.
הם מיד מתנפלים על הcupboards ומוסכים
אותם עם שתי הידיים.
ומיד מסתלקים מהמקום. אבל שטופל, שלא
משתתר בער מסתכל בסקרנות לראות מה
יקרה.

נא לצלצל חזק

מרוב צלצולים נבاهלים תושבי הבניין הגדל.
כל אחד רץ לחלון כי אולי פרצה שריפה, או
משהו גרוע יותר.
כי הרעש היה אדיר. אך הם לא יכולים לראות
אלא את שטופל, שעומד שם וצוחק בקול רם.

הם מתרגזים מאד, ושטופל שלא מצפה לשום דבר רע, נשאר עומד שם.

אר האנשים, כועסים מאד, תופסים אותו
ומתנפלים עליו. מכל אחד הוא מקבל מכחה, כל
אחד מchimpש, אין להעניש אותו.

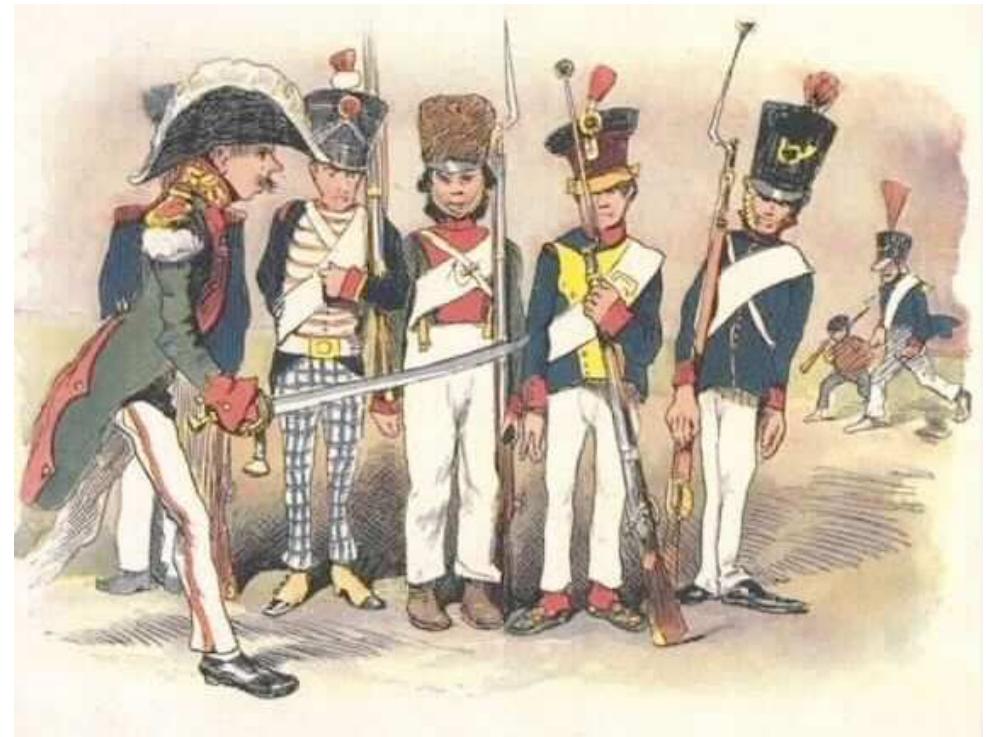
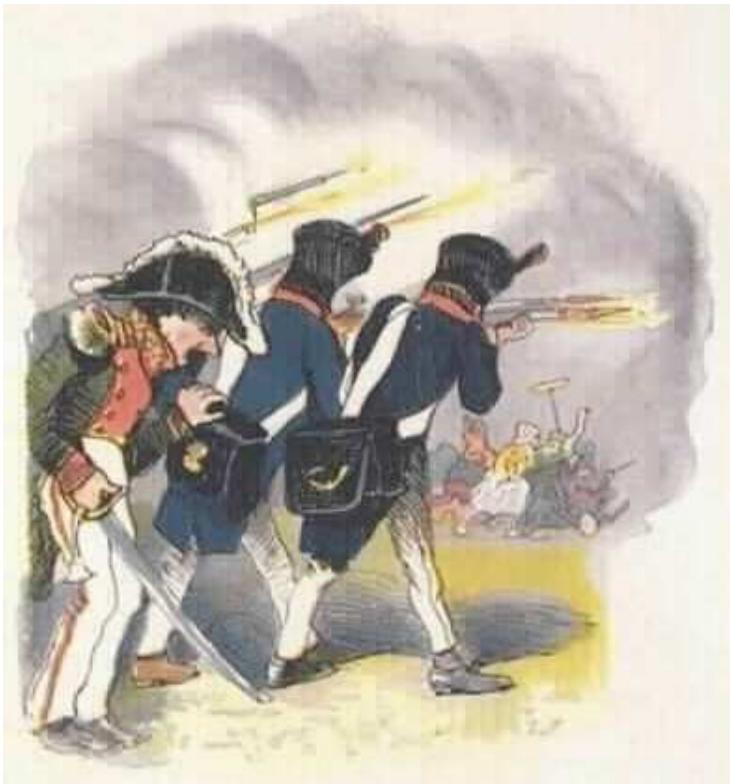
אין לזה גם חשיבות. העיקר שמרביים מכות וצועקים. זה מביא למקום גם את ראש השוטרים, אך גם הוא לא מצליח להרגיע את הציבור. מיד הוא מגייס את חיל שומרי העיר.

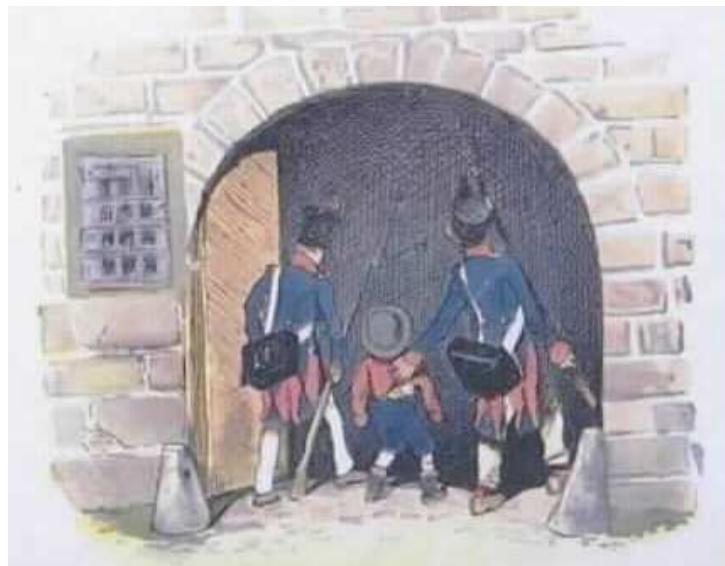
אבל תור כדי כך הם מתחילה ליריב ביניהם,
למרותuai שאיש לא יודע מה גרם לכך.

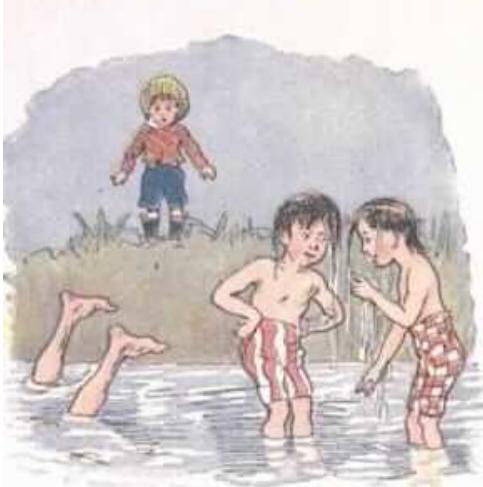
אר מאחר והשוטרים התאספו הם ח"ב
ליירות, למראות שאינם יודעים על מי ועל מה.
קם רعش מחדש. אלא שהמפקד אינו אוהב
רעש של ירי,
הוא מסתתר אחרי צבאו ורועד מפחד.

"קדימה" מצויה המפקד, עם החרב השלופה.
וכשהם מופיעים ברחוב, הציבור המתלהם
מתפזר פתאום.

אבל אלה ממשיכים לירות וגורמים לפחד ולמהומה. ופתאום מרגישים בשטוול השוכב שם מוכה. עכשו הם עוזרים אותו ו מביאים לכלא

הניקיון אינו תכונה אהובה במיוחד על הילדים, אבל שחות בבריכה אוהבים כל הילדים. שטופל מעולם לא שחה בבריכה כי הוא חשש שזה עלול להזיק לו ולכן הוא ידוע כנרתע מהמים.

והנה הוא נדחף כבר למים הקרים, אם ירצה
ואם לא.

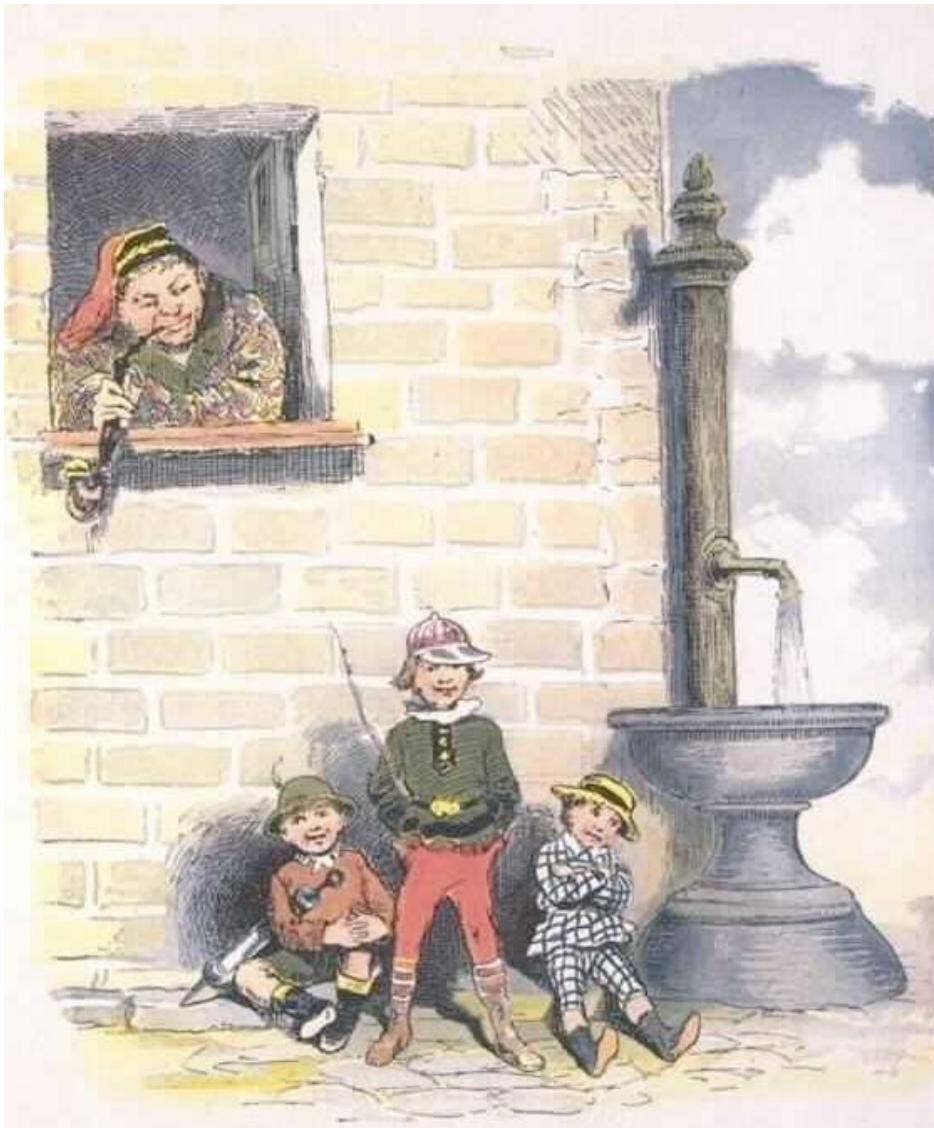
הוא עומד שם, מלא פחד, שוקע עמוק יותר
ויותר עד שבאים הנערים ודוחפים את ראשו
וכובעו פנימה למים.

אבל הילדים שמכירים את הרתיעה שלו,
למרות בקשות וצעקות תופסים אותו, מורידים
לו את הבגדים ומשאירים רק את המכנסיים
הכחולים והכובע.

משתעל, בוכה, מתעטש יצא שטופל מהבריכה, חוטף את בגדיו ובורח משם. אך איך נראה המכנסיים הכהולים שלו? הם עכשו אפורים ובלוים כי הצבע ירד בתוך המים. לילה טוב למכנסיים.

אחרי תלאות אלה שקרו לו תמיד, למד שטופל
ונזכר במרתה: "כשאתה רואה בחורים רעים,
עדיף לעبور לצד שני של הרחוב".

וכשהנס שוב ניגש אליו, מסתובב ואומר "לא,
הנס, עזוב אותי".
אבל להנס היו גם חברים אחרים ששמעו לו
ברצון. פאול ומאקס תמיד היו מוכנים לעזור
בכל הרתקה.

דוקטור קרייפס יושב בחלון וمبיט על
השלישיה.

הם מסתתרים אחרי הקיר כי הנה עוברת שם
aicrha עם סל מלא ביצים טריות. ביצים כאלה
אהובים על בני אדם ומשמשים להכנת
מאכלים רבים.

ולכן האיכרָה חושבת שתמכור אותם בקהלות
ו得起ן כסף טוב תמורתם.

הנה הם מלאים ארנק בחול, קושרים אליו
חוט חזק ודק ומניחים ברחוב.

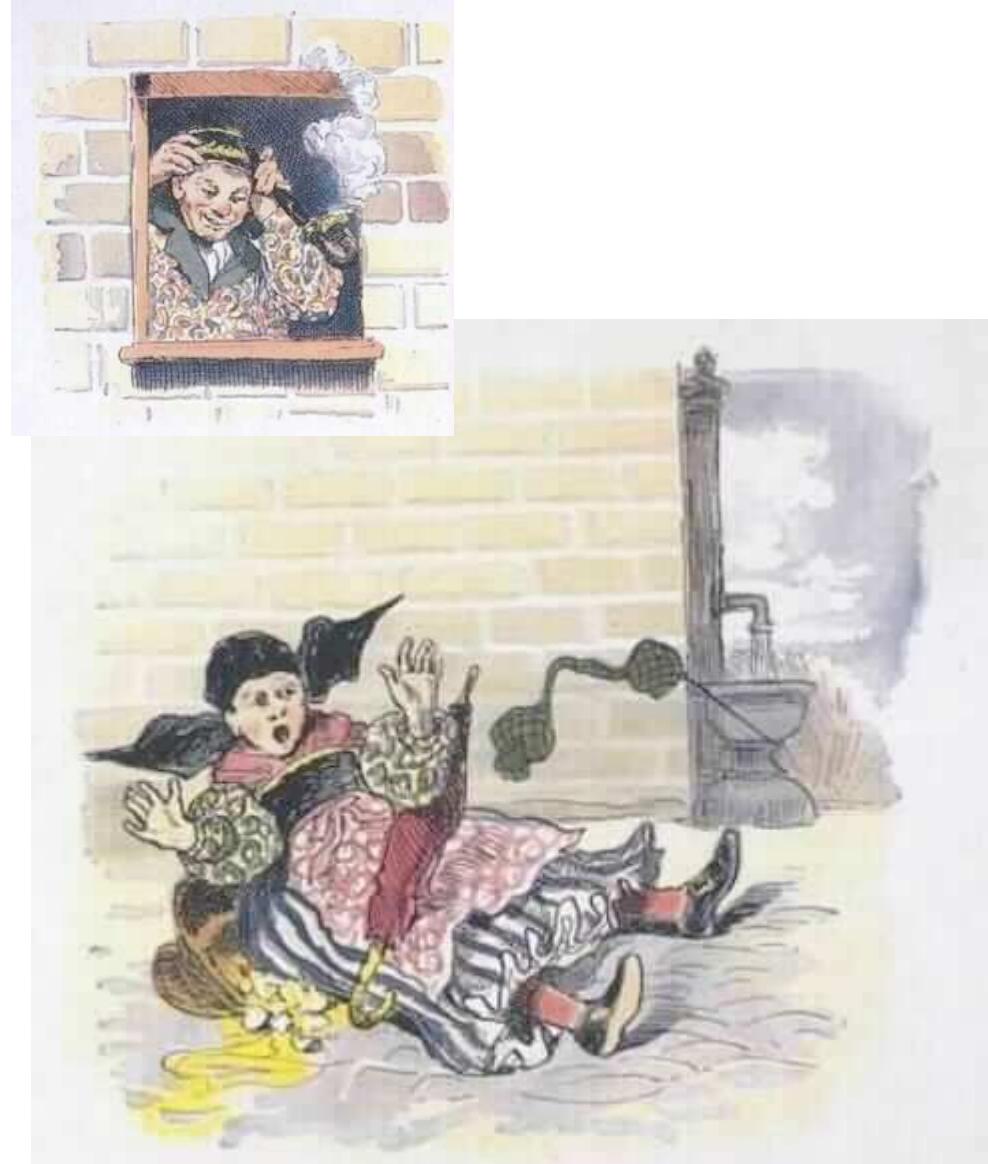
היא מתכוופפת כדי להרים את הארכן.. אָר זָה
פטאום מתעופף מידיה. היא נבהלה כי חושבת
שהארנק התחיל לחיות. "זה כישוף!" היא
צועקת ונופלת, יחד עם הסל שלה, על הארץ.

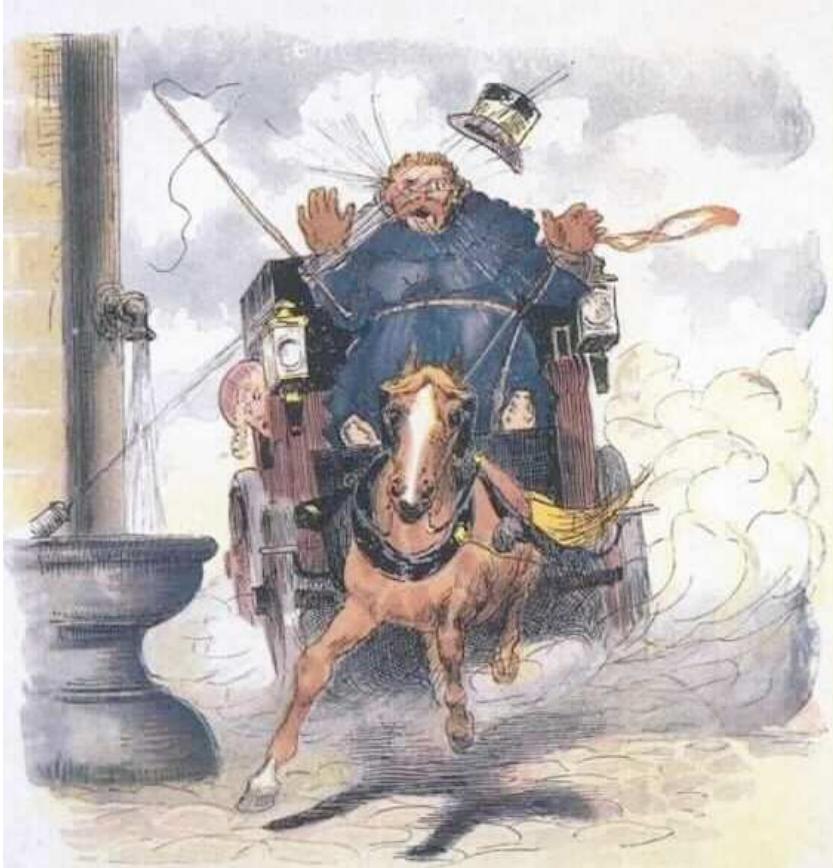

היא רואה את הארכן ומתלהבת: "אָר אִיזָה
מציאה! אָרְנָק מַלְאָ וּכְבָד. אִיזָה מַזְלָ! מַה
אָפָשָׁר עוֹד לְרִצּוֹת?"

דוקטור קרייפס יושב בשקט ומביט בהנאה על המקרה. הנס, מאקס ופאול מרצו מהתעלול המוצלח.
ובביצים, כמובן, לא מתאימות יותר למכירה.

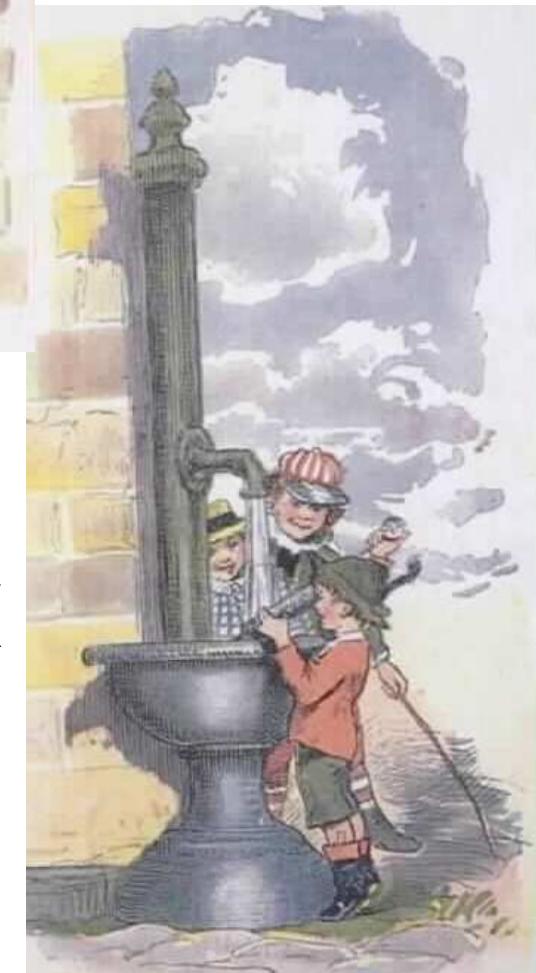

ברחוב, טראב-טראב-טראב עוברת מרכבה.
ומאקס, דבר מובן, מטייז מים ישר לפניו של
העגלוון, שיושב בשקט למעלה.
המים פוגעים לו ישר בפרצוף! ומרוב בהלה
הוא עוזב את השוט והמושכות.

עכשיו בא תоро של
מאקס, שמצא מזרק
להתזת מים. הנה
אפשר לראות בתמונה
AIR הוא מלא אותה.

גם בזה מתבונן דוקטור קרייפס בשקט.
התעלולים של הנערים נראים לו משעשעים
מאוד.
אבל מה עכשו? הרחוב ריק ואין יותר
קורבנות.
עכשו הם מגיעים קרוב לבית בו גר מר קרייפס
ומעشن את מקטורתו.

גם הכווע נופל לו. הנוסעים צועקים, אבל אין
כבר מה לעשות, הסוע דזהר כמו פרא עד
שמגיע אל האורווה שלו.
במזל לא קרה כלום מלבד קצת פחד ובהלה.

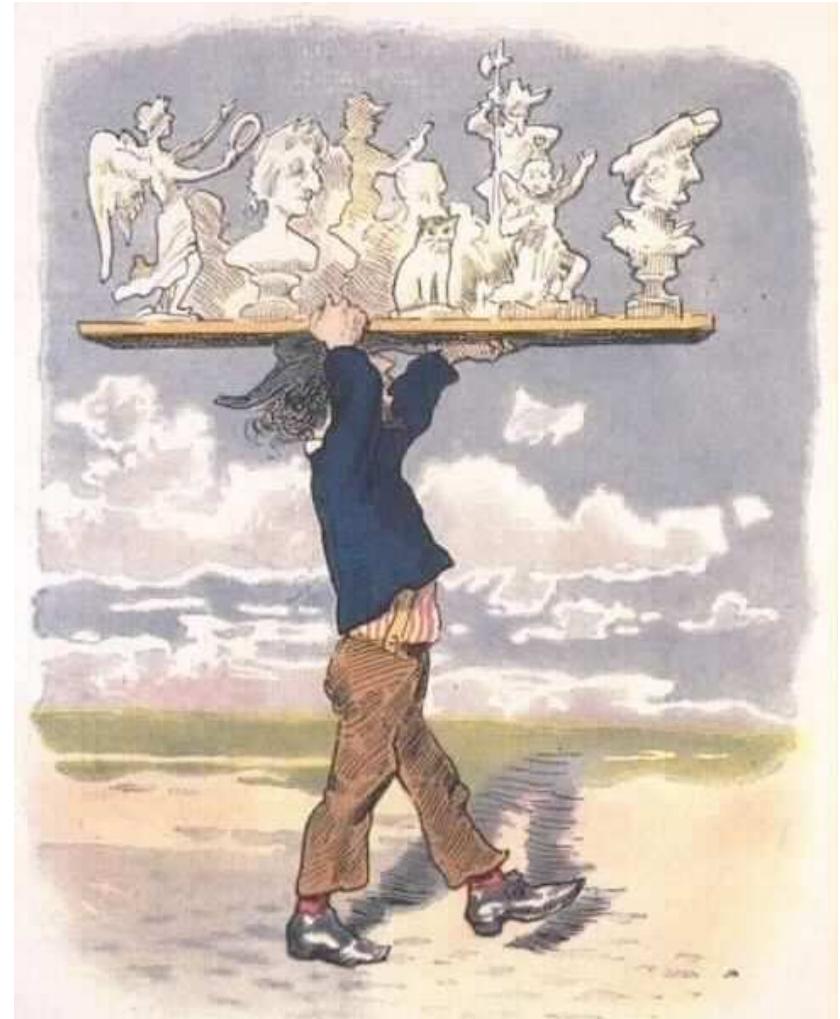
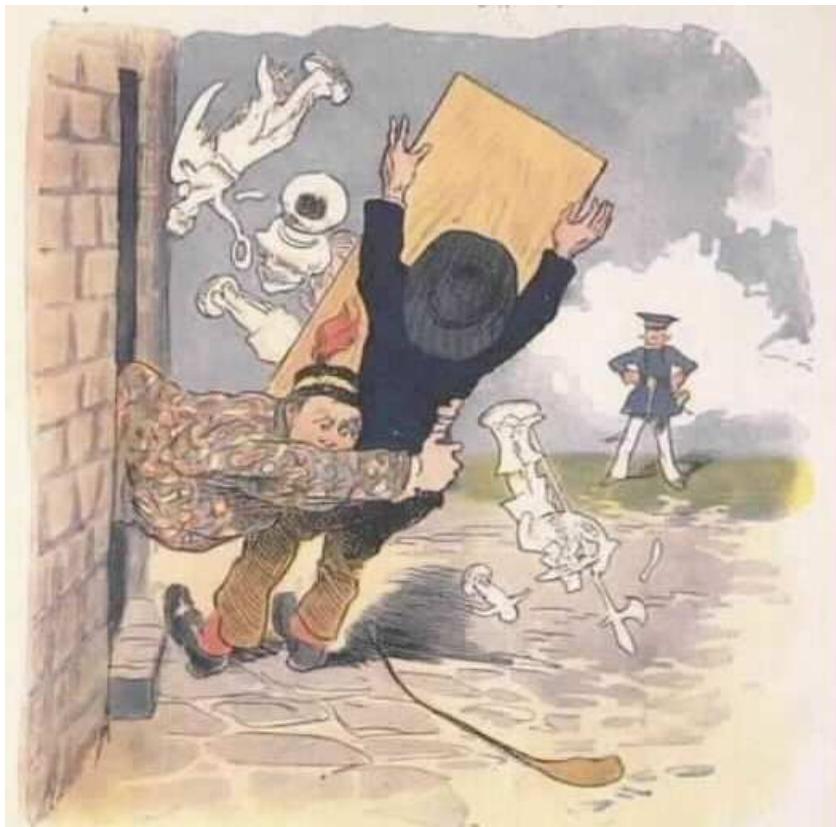
את האנחות, קללות ורוגז אפשר לשמוע בכל
הבית.

מלא כעס הוא יורד מהר במדרגות כדי להעניש
את הפרחחים.
אבל הם בינתיים מותחים חבל לפני הדלת.

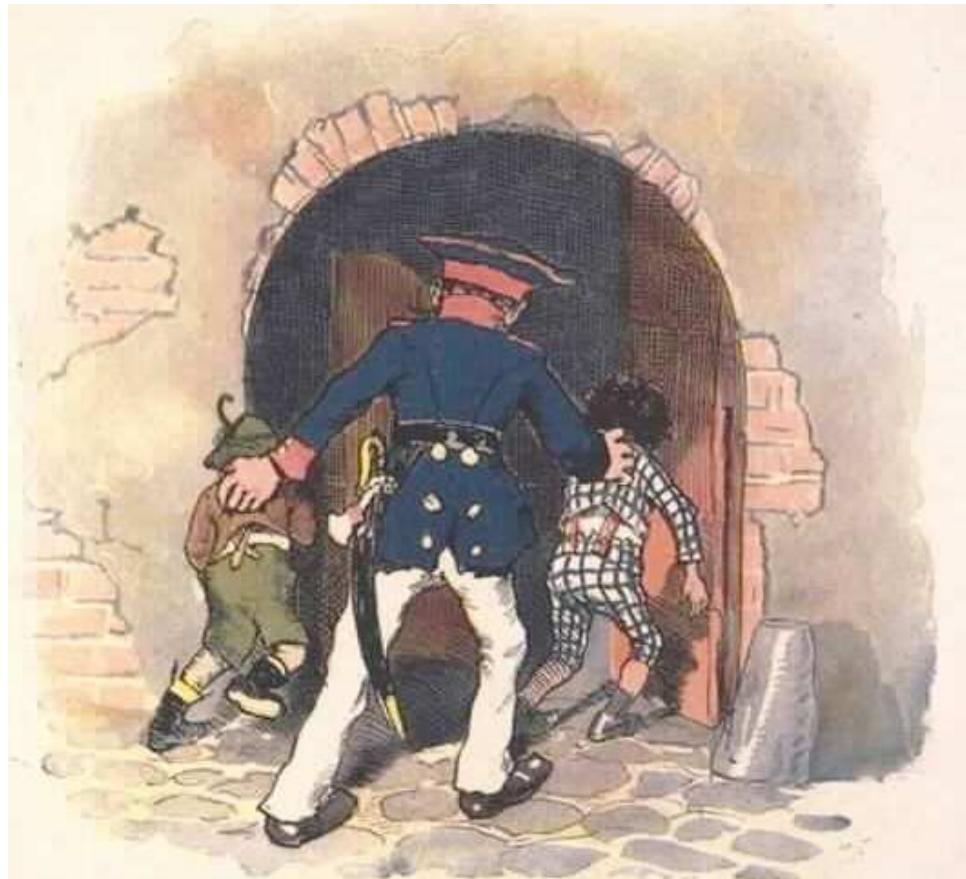
מהר מלאים את המזרק במים, ודוקטור
קריפס מתכוון לראות את התעלול הבא.
אבל הפעם הוא נופל קורבן כי הם מתיזים לו
מים ישן בפרצוף.

איזה נזק! הכל בשברים. רק הנערים נהנים מרוחק.

במקרה עובר שם איש עם פסלים מגבו.
דוקטור קרפס, נופל ישר עליו והכל מתפזר
מסביב.

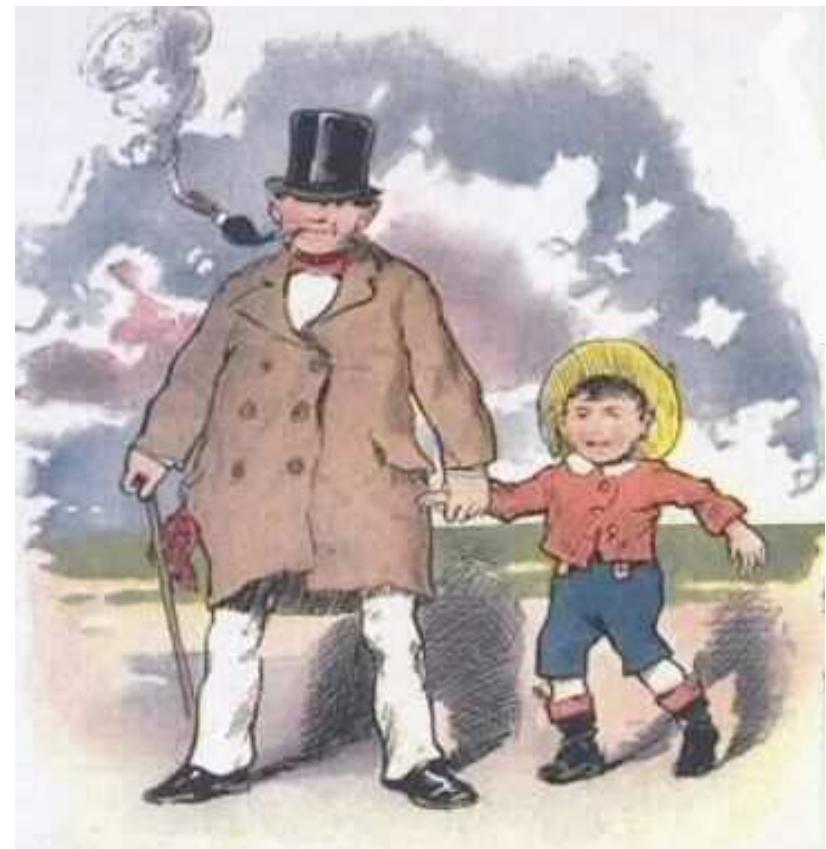
אבל למצלם הרע לא רחוק משם עומד שוטר.
הוא תופס שנים מהילדים, ורק הנס מצליך
לברוח.

את פאל ומאקס השוטר ללא רחמנויות מכנים
ישראל, כפי שmagiu להם.

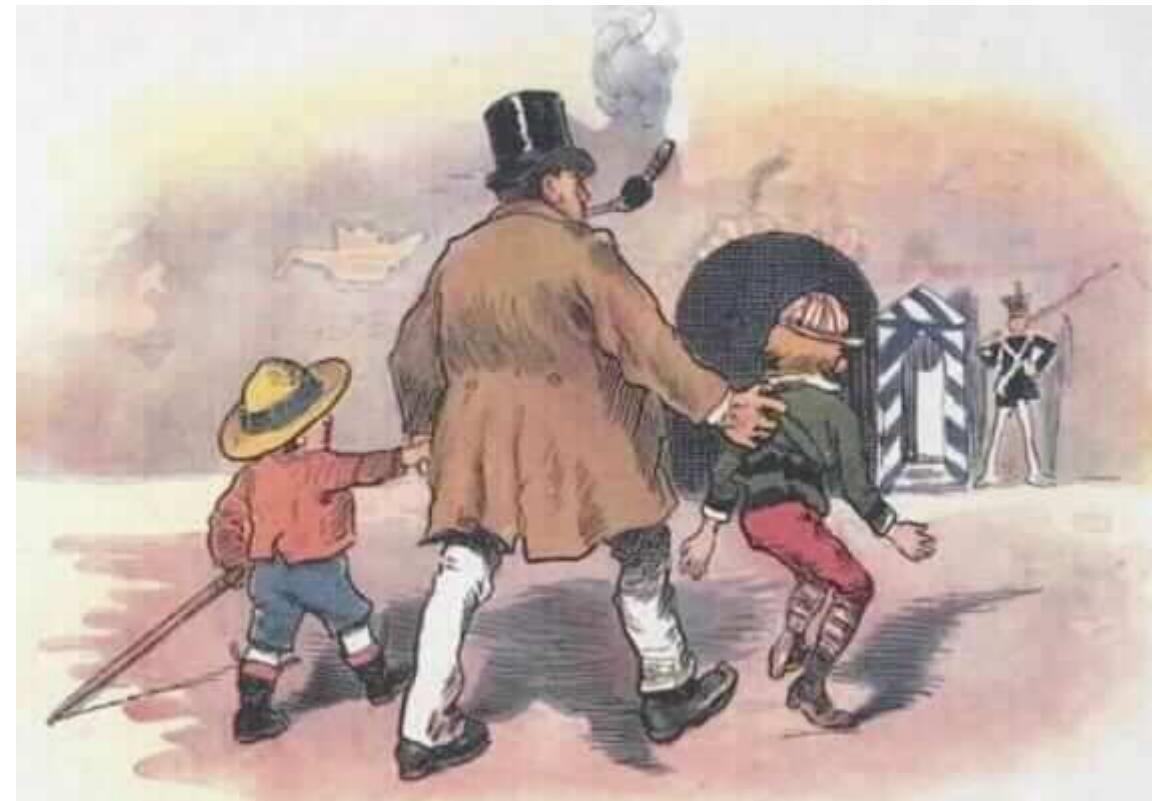
הנס עדין נשאר חופשי והוא מסתתר בין השיחים, אבל כשמשהו עובר הוא קופץ כדי למצוא מסתור אחר.

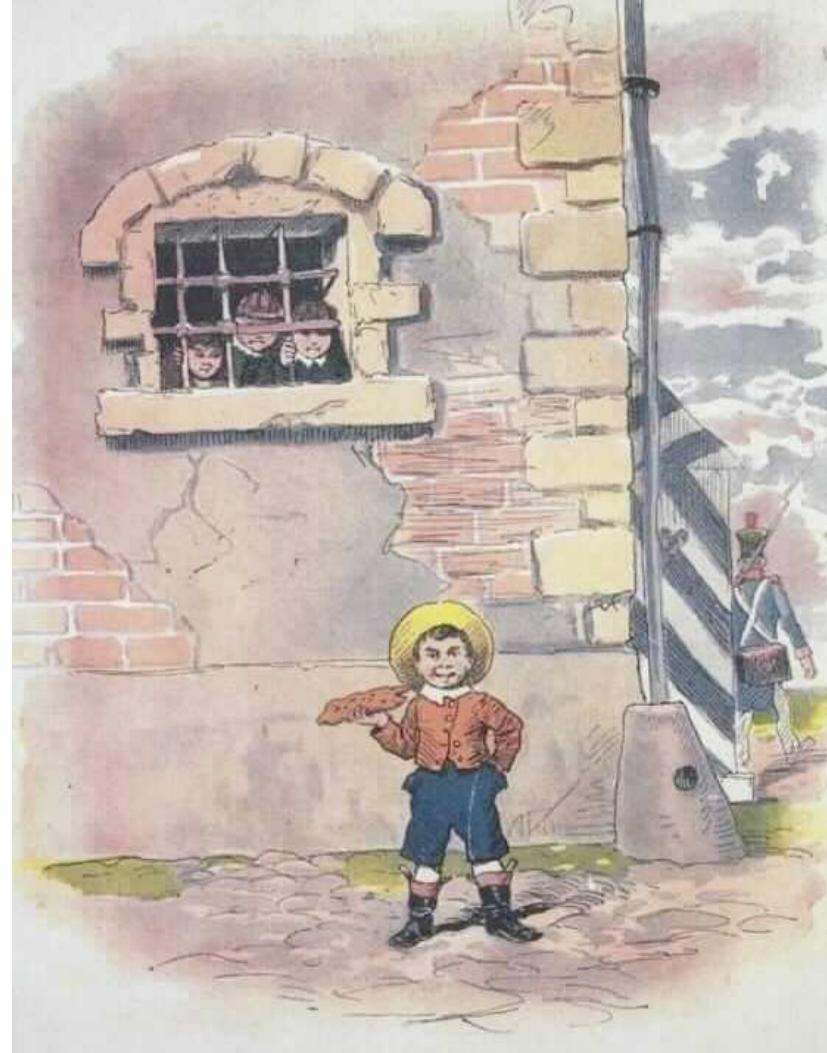

ובדיוק באותו הרגע עבר שם שטופל עם אבא שלו והנס נופל עליו. לא קורה לשטופל כלום,

ועכשיו כל השלישיה יושבים יפה בבית הכלא.
הם מקבלים רק לחם ומים, ומכות טריות
כטוספת לכך. וגם ישנים על מיטות קשות שלא
מצפון.

אבל אבא תופס את הנס בצווארו ו מביא אותו
ישר לתחנת המשטרה.

העונש מגיע להם באמת: רוע לב תמיד נגמר רע.

אבל הם יכולים לראות את שטופל שננהה
עכשו מעוגה מתוקה, יוכל לחיות בשקט.